

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1400. usque ad annum 1415 - Unacum Dissertatione
Præliminari Ad Historiam Sæculi XV.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 90118286

§. 90. Propositiones ex libro Joannis Parvi decerptæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66281)

xilio. Hæc Regis epistola data fuit die ^{Sæcul. XV.}
 septima Octobris Anno Salvatoris nostri ^{A. C. 1314.}
 millesimo quadringentesimo decimo ter-
 tio, in qua tamen nec Burgundiæ Dux,
 nec Joannes Parvus nominatim expressi
 leguntur, sed duntaxat sermo fuit de
 multis hæresibus, atque fidei erroribus,
 bonis moribus ac tranquillitati status sum-
 me periculosis, qui aliquibus abhinc an-
 nis in Gallias irrepsissent, atque ad ex-
 teras quoque Regiones sese effundere
 cæpissent. Ex his literis evenit, quod
 in ædibus Episcopi celebris haberetur
 congressus, trigesima Novembris die in-
 choatus, cujus quinque recensentur Ses-
 siones, earumque prima celebrata est
 die mox dicto, altera quarto Decembris,
 tertia ejusdem Mensis die decimo nono,
 quarta decimo nono Januarii Anno se-
 quenti, ac denique quinta, duodecimo
 Februarii.

In prima sessione lecta est epistola Re-
 gis unacum septem propositionibus a Ger-
 sonio ex libro Joannis Parvi decerptis.
 Quænam autem fuerint hæ propositione-
 nes, percipere lubeat.

§. XC.

*Propositiones ex libro Joannis Parvi
 extractæ.*

- I. „Licitum est unicuique subdito aut
 „ vafallo, honorabile, ac merito-
 „ rium

Sæcul. XV.

A.C. 1413.

rium occidere quemlibet tyrannum
 quocunque modo, etiam per exploratores & infidias, vel adulationes vel per blanditias, non obstante quocunque suo juramento, aut scedere inito cum illo, nec expectata sententia, aut ullius judicis mandato . . . Hæc assertio sic generaliter per modum Regulæ prolata est erronea in fide, & bonis moribus contra præceptum Dei: *non occides*. Tendit in everisionem boni publici, & cujuscunque Regis aut Principis, & viam aperit, ac licentiam tribuit fraudibus, fidei ac juramenti violationibus, proditionibus, mendaciis, & generaliter omni inobedientiae subditorum erga suos Dominos, & utriusque diffidentiae.

II. "S. Michael absque ullo præcepto Dei vel alterius cujuscunque, sed duntaxat amore naturali impulsus Luciferum morte æternaturæ occidit, & propterea spiritualibus divitiis, quantum recipere capax est, remuneratus est. . . . Hæc assertio plures errores in fide continet, non enim S. Michael Luciferum occidit morte æterna, sed Lucifer seipsum occidit per peccatum, & Deus poenæ æternæ morte peremit illum.

III. "Phinees occidit Zambri absque ullo mandato Dei, & Zambri tamen

„ men Idololatra non fuit. . . . Hæc ^{Sæcul. XV.} assertio est contra textum S. Bibliæ. Au- A. C. 1412.
 „ etor postmodum allegat textum Scri-
 „ pturæ Num. cap. 25. cum Glossa.

IV. “ Moyses absque ullo mandato
 „ seu auctoritate Ægyptium occidit. . . .
 „ Hæc assertio est contra textum Bibliæ
 „ Act. cap. 7. v. 25. juxta explicationem
 „ glossarum, & S. Doctorum & ratio-
 „ nes. Postmodum dictæ auctoritates
 „ allegantur.

V. “ Juditha Holoferni blandiendo,
 „ nec Jehu se Baal colere velle mentien-
 „ do, peccavit. . . . Hæc propositio fa-
 „ vet errori dicentium, quod in certis
 „ quibusdam casibus laudabiliter quis
 „ mentiri valeat, contra quos declamant
 „ SS. Augustinus & Hieronymus. &c.

VI. “ Joab occidit Abner post mor-
 „ tem Absalonis. . . . Hæc assertio est
 „ contra expressum S. Scripturæ textum.
 „ 2. Reg. cap. 3. ubi Joabum longo tem-
 „ pore post Absalonis mortem Abner oc-
 „ cidisse narratur.

VII. “ Quoties aliquis quamdam fece-
 „ rit actionem, quæ melior est, etiamsi
 „ eam se non facturum jurasset, non ta-
 „ men perjurium commisit, sed est per-
 „ jurio contrarium. . . . Hæc assertio
 „ adeo generaliter posita, falsa est, & ni-
 „ hil juvat scienter falso confœderatio-
 „ nem jurantes, nam fraus est deceptio,

„ ac

Sæcul. XV. „ ac clarum perjurium, & asserere hoc
 A. C. 1413. „ esse licitum, est error in fide. „

Præter istos septem Articulos, plures
 adhuc alii legebantur, quorum præcipui
 erant. “ I. Non oportet certos quosdam
 „ errores condemnare, etsi sint publici
 „ & scandalosi, ne pax turbetur. II. Pro
 „ salute animæ eorum, qui excommuni-
 „ cati fuerunt in virtute Bullæ Urbani V.
 „ contra certos quosdam grassatores sub
 „ regimine Joannis II. regis Franciæ Re-
 „ gnum devastantes latae, orare non li-
 „ cet, nec baptizandi sunt eorum filii.
 „ III. Melius est Tyrannum occidere e
 „ vestigio, & improvise, quam alio mo-
 „ do. IV. Revelanda est confessio, &
 „ ad eam revelandam quis cogi potest.
 „ V. Ad extorquendam veritatem per
 „ confessionem, licitum est se simulare
 „ Sacerdotem. VI. Princeps secundum
 „ suum arbitrium subditos suos licite
 „ expoliare potest, nec ullum valet com-
 „ mittere crimen depositione dignum.
 „ VII. Ad declarandum, ubi vel sua vel
 „ alterius bona deposita sint, potest quis
 „ juramento, & etiam carcere, ac tor-
 „ mentis constringi. „

Altera Sessione Officialis Episcopi Pa-
 risiensis, & Vicarius Inquisitoris, convo-
 catis sexaginta quatuor Doctoribus, o-
 mnes nomine Episcopi Conventum ad-
 deunt, supplices, ut de modo judicandi,

ac hæcæ propositiones damnandi consul-
tare velint. His auditis Archiepiscopus
Senonensis, nomine Joannes de Monte
acuto, Episcopi Parisiensis frater, qui &
ipse huic Sessioni interfuit, se omnia, quæ
in hoc Conventu decernerentur, usque
ad supremum vitæ halitum observaturum
spondit, & tam in sua Diœcesi quam
in aliis locis suæ jurisdictioni subjectis,
quantum in ipso esset, eorum execu-
tionem promoturum. Joannes Gersonius
hujus Archiepiscopi verba excipiens, con-
demnationis formam porrexit. Non-
nullorum vero sententia eo abiit, ut tota
caussa ad Curiam Romanam remittere-
tur; horum tamen opinio ab aliis reje-
cta fuit.

Tertiæ Sessioni ipse Episcopus cum
Inquisitore interfuit, ac duplex ibidem
quæstio in deliberationem vocata est.
Prima, utrum Joannis Parvi assertiones,
quæ denuo perlegebantur, falsæ & erro-
neæ essent? Altera, an eas condemnare
oporteret, quove modo in ejusmodi da-
mnatione procedendum? Diversorum
diversæ erant opiniones. Quos inter
Henricus Barbatus Nannetensis Episco-
pus publicam damnationem esse instru-
endam censebat, Abbas vero Sancti Germa-
ni de Pratis totum negotium ad Sedem
Romanam vel ad Concilium Generale
devolvendum affirmavit. Tres alii Do-

Hist. Ecclesiast. Tom. XXV. A a cto

Sæcul. XV.

A. C. 1413.

Sæcul. XV.
A.C. 1414.

ctores, Parochus ad D. Martini, Joannes de Curtacoxa, & Abbas Verfelensis in eandem abiere sententiam. Abbas tamen S. Dionysii, & Joannes Gersonius ad stipulabantur Nannetensis Episcopi iudicio, quamvis horum ultimus minime reorum Personas nominatim perstringendas esse iudicasset. Die quinta Januarii de Legatis ad Burgundiæ Ducem decernendis agebatur, ad quem etiam Petrus Florus, Dominicanus ablegatur, Ducem rogaturus, ut Synodi actis consensu suo accederet.

In quarta Sessione operum Joannis Parvi apographa tam inter se quam cum Authographo conferri cæperant, atque omnia concordare inventa fuere, exceptis duntaxat quibusdam terminis, nihil tamen sensum immutantibus. Posthæc Doctores illas septem Joannis Parvi propositiones ad novem extendere consultius fore iudicabant, prout illas propriis suis terminis huc referimus.

I. *Licitum est unicuique subdito absque quocunque præcepto vel mandato, secundum leges naturalem moralem & divinam occidere vel occidi facere quemlibet Tyrannum, qui per cupiditatem, fraudem, vel malum ingenium, machinatur contra salutem corporalem Regis sui, & Superiorum omnium, pro auferendo sibi suam nobilissimam & altissimam dominationem: Nescum licitum,*

tum, sed honorabile, & meritorium, maxime Sæcul. XV.
 quando est potentiae tantæ, quod justitia A. C. 1414.
 non potest bono modo fieri per superiorem.

II. Leges naturalis, moralis, & divina
 auctorizant unumquemque subditum de oc-
 cidendo, vel occidi faciendo dictum Tyran-
 num.

III. Licitum est unicuique subdito, hono-
 rabile, meritorium occidere, vel occidi face-
 re supra nominatum Tyrannum proditorem,
 & infidelem suo Regi & supremo Domi-
 no, per explorationes & insidias, & est pro-
 pria mors, qua debent mori Tyranni. Et
 est licitum dissimulare & silere voluntatem
 suam de sic faciendo.

IV. Jus est, ratio, & æquitas, quod om-
 nis Tyrannus occidatur per exploratio-
 nes, & insidias, & est propria mors, qua mo-
 ri debent Tyranni & infideles.

V. Ille qui occidit, vel occidi facit Ty-
 rannum supra nominatum & modis prædi-
 ctis, non debet de aliquo reprehendi, & Rex
 non debet solum esse contentus, sed debet ha-
 bere factum acceptabile, & auctorizare, quan-
 tum opus vel necessitas esset.

VI. Rex debet præmiare vel remunerare
 illum, qui occidit modo, qui dictus est, vel oc-
 cidit facit Tyrannum supra nominatum, in
 tribus rebus, scilicet, in operibus, honori-
 bus, divitiis, exemplo remunerationum fa-
 ctarum S. Michaeli Archangelo, pro expul-
 sione

Sæcul. XV. *sione Luciferi a Regno Paradisi, & Phinees*
A C. 1414. *pro occisione Ducis Zambri.*

VII. *Rex debet plus amare, quam prius illum, qui occidit, vel occidi facit Tyrannum supra nominatum modis supra dictis, & debet facere prædicari suam fidem & bonam fidelitatem suam per Regnum suum & extra facere publicari per literas.*

VIII. *Litera occidit, spiritus autem vivificat, hoc est dicere, quod semper sensum litteralem servare in Scriptura sacra est occidere animam suam.*

IX. *In casu Societatis, juramenti, promissionis, seu confæderationis factarum ab uno milite ad alterum, quocunque modo illud fiat, aut fieri possit, si contingat, quod illud vertatur in præjudicium unius promittentium ad confæderationem, sponsæ suæ, aut suorum liberorum, ipse de nullo tenetur eas observare.*

§. XCI.

Propositiones Joannis Parvi ad regum damnatæ.

Postquam hæ novem assertiones a Doctoribus per plures dies a decima noctæ fuerant, tandem quinta & ultima Sessio ad percipienda eorum suffragia die duodecima Februarii celebrata fuit. Cum